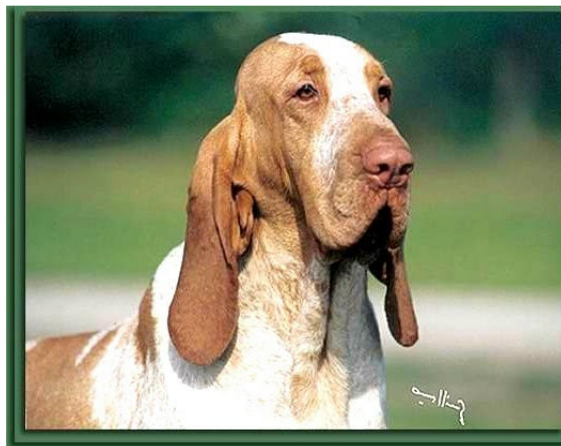

Italský ohař krátkosrstý (*Bracco Italiano*)

Standard F.C.I. č. 202 / 07. 08. 98 / F

Překlad do francouzštiny: Dr. J.-M.paschoud ve spolupráci s Dr. A.Roncaratim

Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Klasifikace F.C.I. skupina 7 ohaři (stavěči)
sekce 1.2 kontinentální ohaři
(kontinentální ohaři krátkosrstí – typ braque)
s pracovní zkouškou

Krátký výtah z historie:

toto plemeno starobylého původu pocházející z Itálie, které bylo používáno k lovu ptáků, se vyvíjelo a rozvíjelo během věků; od lovu ptáků pod síť, obvyklého ve středověku, až po lov se střelnou zbraní. Fresky ze 14.století svědčí o tom, že si italský krátkosrstý ohař zachoval svoji morfologickou stavbu i schopnosti loveckého stavěče v průběhu staletí.

Celkový vzhled:

je to pes robustní, ale harmonicky stavěný, působící mohutným dojmem. Přednost je dávana jedincům se suchými končetinami, s výrazně modelovaným svalstvem a s výraznými liniemi, s hlavou výrazně modelovanou a s dobře patnými jařmovými oblouky, jedincům, na nichž jsou plnou měrou patrné specifické znaky této rasy.

Důležité proporce:

délka trupu je stejná nebo o málo větší než kohoutková výška. Délka hlavy je stejná jako 4/10 kohoutkové výšky, její šířka, měřená v linii nadočnicových oblouků, je menší, než polovina její délky. Mozková a nosní partie jsou stejně dlouhé.

Použití /Povaha:

Je odolný, přizpůsobený pro všechny způsoby lovu, spolehlivý, chápavý a snadno cvičitelný.

Hlava: je hranatá a úzká v oblasti jařmových oblouků, její délka odpovídá 4/10 kohoutkové výšky; střed její délky je pomyslná čára, spojující vnitřní oční koutky. Horní osy mozkovny a nosní partie jsou rozbíhavé, což jinak řečeno značí, že prodlouží-li se horní linie nosního hřbetu, musí vycházet ještě před týlním hrbolem, ideálně v polovině mozkovny.

Mozková část:

Mozkovna: při pohledu z profilu má mozkovna tvar velmi otevřeného oblouku. Při pohledu svrchu má tvar podélně protáhlé elipsy. Šířka mozkovny, měřená v oblasti jařmových oblouků, nepřesahuje polovinu délky hlavy. Vyklenutí fronty a nadočnicových oblouků jsou zřetelná.

Podélná rýha je viditelná a končí v polovině mozkovny. Temenní hřeben je krátký a málo výrazný. Týlní hrbol je patrný.

Stop:

Málo výrazný.

Obličejová část:

Nosní houba: je velká, s velkými a dobře otevřenými nozdrami, mírně přesahuje přední linii pysků, s nimiž tvoří úhel. Je zbarvena masově růžově více či méně světle, nebo hnědě, což závisí na zbarvení srsti.

Čenichová partie: nosní hřbet je buď rovný nebo mírně vyklenutý. Je stejně dlouhý jako polovina délky hlavy a jeho výška se rovná 4/5 jeho délky. Při pohledu zepředu jsou boční osy nosní partie jen mírně rozbíhavé, což značí že nos je dostatečně široký, brada je málo zřetelná.

Pysky: Vepředu horní pysk který je dobře vyvinutý, jemný a dobře spuštěný, aniž by byl volný, překrývá spodní čelist, při bočním pohledu ji o něco přesahuje. Při pohledu zepředu tvoří s nosem obrácené „V“; Koutek musí být znatelný, aniž by ovšem byl větrný (volný).

Čelisti/zuby: zubní oblouky jsou správně vyvinuté, zuby správně postavené v čelistech, řezáky mají nůžkový skus. Připouští se i klešťový skus.

Líce: suché.

Oči: jsou uloženy středně po stranách, mají přátelský a milý pohled, nejsou ani vystouplé, ani zapadlé. Jsou oválného tvaru. Víčko perfektně přiléhá k oční kouli, nesmí být ani entropium ani ektropium. Duhovka je okrová, od světlého po tmavý odstín, nebo hnědá, v závislosti na zbarvení srsti.

Uši: Jsou správně vyvinuty, jejich délka jim umožňuje dosáhnout až na konec nosní houby, aniž by bylo třeba je natahovat. Jejich šířka se rovná přinejmenším polovině jejich délky. Pozvednout se dají jenom slabě. Jsou zavěšené spíše vzadu, v linii jařma, jsou relativně uzavřené. Je oceňováno pružné ucho s předovnitřní hranou ve tvaru zřetelného lemu perfektně přiléhající k lícím. Konec ucha je mírně zaoblený.

Krk: je mohutný, má tvar komolého kuželu, dlouhý je nejméně jako 2/3 délky hlavy, spojení s týlem je zřetelné. Na krku je patrný dvojité mírný lalok.

Tělo:

Horní linie: profil horní linie je zřetelně rozdělen na dva segmenty. První, zešikmený, téměř rovný, vychází z kohoutku k jedenáctému hřbetnímu obratli a druhý, mírně konvexní (vyklenutý), se spojuje se zádí.

Kohoutek: je dobře patrný, se správným rozestupem vrcholů lopatek.

Hřbet: bederní část široká, svalnatá, krátká a mírně klenutá.

Zád: zád' je poměrně dlouhá (zhruba 1/3 kohoutkové výšky), široká a svalnatá. Ideální úhel, který by měla svírat pánev s horizontálou, je 30°. Pánev je široká.

Hrudník: široký, hluboký a dosahující až k loketnímu kloubu, není kýlovitý, s žebry výrazně klenutými, obzvláště v jejich spodní šikmé části.

Spodní linie: spodní profil je téměř vodorovný v části hrudníkové, mírně se pozvedá v části břišní.

Ocas: silný u kořene, rovný, má tendenci se mírně ztenčovat ke konci, osrstěný krátkou srstí. Když je pes v akci, zvláště pokud hledá, nese prut vodorovně nebo téměř vodorovně. Prut se krátí na délku 15 – 25 cm.

Hrudní končetiny:

Lopatka: mohutná, dobře osvalená, dlouhá a šikmá, umožňující snadný pohyb.

Rameno: šikmé, dobře přiléhající k hrudníku.

Loket: loket se musí nacházet na vertikále spuštěné z kohoutku (špičky lopatkových kostí) na zem.

Předloktí: mohutné, správně zaúhledné, se silnou kostrou.

Nadprstí: správných proporcí, suché, správné délky, a mírně šikmé.

Přední tlapy: uzavřené, oválné, s prsty správně klenutými a sevřenými, opatřenými silnými drápy, správně postavenými na zem. Jsou zbarveny buď bíle, okrově nebo hnědě, v závislosti na barvě srsti; polštářky jsou pružné a odolné.

Pánevní končetiny:

Stehna: jsou dlouhá a nedotýkají se navzájem; jsou svalnatá a jejich zadní strana je téměř rovná.

Nohy: silné.

Hlezna: široká.

Nadprstí: relativně krátké a suché.

Zadní tlapy: mají stejnou charakteristiku, jako ty přední a jsou opatřeny paspárky, jejichž absence není považována za chybu. Dvojitý paspárek je tolerován.

Pohyb:

dlouhý(prostorný) klus, rychlý, s razantní akcí zadních končetin, hlava je nesena vysoko s nosem vysoko neseným, stejně při vycházkách jako při lovu, nos je výše než hřbetní linie.

Kůže: pevná, ale elastická, je jemnější na hlavě, krku, v podpaždí a na spodních partiích trupu. Viditelné sliznice musí být zbarveny v tom odstínu, který odpovídá zbarvení srsti, ale nikdy nesmí na nich být černé skvrny. Vnitřní sliznice tlamy jsou růžové u oranžových, nebo bílohnědých, často jsou slabě skvrnitě hnědě nebo světle játrově.

Osrstění:

Srst: krátká, přiléhavá a lesklá, jemnější a hladší na hlavě, na uších, na přední straně nohou a na tlapkách.

Zbarvení:

- bílé
- bílé s plotnami různé velikosti odstínu oranžového nebo jantarového různé sytosti
- bílé s hnědými plotnami různé velikosti
- bílé stříkané světle oranžově (oranžový bělouš, pstružák)
- bílé stříkané hnědou (hnědý bělouš). U této posledně jmenované kombinace se zvláště oceňuje kovový odstín a preferuje se teplý odstín hnědé (kapucínského hábitu).

Je upřednostňována pravidelná maska, ale toleruje se i její chybění.

Výška a váha:

kohoutková výška je stanovena hranicemi 55-67 cm.

Preferovaná výška u psů je 58 – 67 cm

Preferovaná výška u fen je 55 – 62 cm

Váha: mezi 25 – 40 kg v závislosti na kohoutkové výšce

Chyby:

Všechny odchylky od toho, co bylo výše řečeno, musí být považovány za chyby, které budou penalizovány podle stupně jejich závažnosti a jejich vlivu na zdraví a pohodu psa.

Vylučující vady:

- pes agresivní nebo bázlivý
- sbíhavost kraniofaciálních os (osy nosního hřbetu a mozkovny)
- dvojitý nos (rozštěp)
- výrazný podkus, předkus
- skvrnitá duhovka (zbarvení duhovky není jedna barva, ale několik, rozložených ve skvrnách)
- zbarvení černé, černobílé, třibarevné, plavé, oříškové, jednobarevné, se znaky pálení.
- chybění pigmentace (albinismus)
- sliznice, kůže a srst se stopami černé barvy
- výška, vybočující o více jak 2 cm z limitu, udávaného standardem (plus i minus)

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.